

Метою роботи було визначення впливу розподілу птиці за живою масою та довжиною плесни в 120-денному віці на мінливість маси яєць і індекса форми в віці 210 і 365 днів.

Встановлено достовірний вплив класів розподілу за мірними ознаками на мінливість маси яєць в віці 210 днів, та взаємодії клас х довжина плесни ($p < 0,05$). На величину індекса форми достовірного впливу організованих факторів не встановлено.

Серед вище означених факторів більший вплив на вивчаємі ознаки мають класи розподілу птиці за живою масою.

Наступним етапом досліджень було вивчення константи росту особин вивчаємих класів розподілу з використанням математичної моделі Т.Бріджеса.

Максимальною кінетичною швидкістю росту характеризувались особини класу M^- за живою масою і M^+ по довжині плесни $\lambda = 3,25$.

В той же час вони мали мінімальні значення експоненційної швидкості росту 0,068, що свідчить про те, що їх ріст проходить в початковий період онтогенезу, а також про високу компенсаторну реакцію птиці цієї групи.

Мінімальні значення константи кінетичного росту характерні для особин класів M^0 і M^+ , що необхідно враховувати при організації вирощування молодняка в рівновагових угрупованнях.

Таким чином, використання як додаткового селекційного показника довжини плесни дозволяє виділити групи птиці з високою енергією росту.

УДК 636.5.082.2

ЕФЕКТИВНІСТЬ УТРИМАННЯ ПТИЦІ ЯЄЧНИХ КРОСІВ В РІЗНИХ ТИПАХ УГРУПУВАНЬ

В.Г.КУШНЕРЕНКО –аспірант, Херсонський ДАУ

На сучасному етапі розвитку птахівництво важливого значення набувають питання вирощування і утримання птиці в різних типах угруповань. Відомо, що вирощування птиці в рівновагових угрупованнях сприяє підвищенню живої маси бройлерів порівняно з утриманням в змішаних (нерозсортованих) групах (С.Ю.Боліла, 1996). Але якщо ефективність вирощування ремонтного молодняка, каліброваного за живою масою в певній мірі вивчена і показано доцільність формування однорідних груп (Н.П.Прокопенко, 1997), то відносно утримання курей-несучок таких досліджень майже не проводилось. І якщо при вирощуванні молодняка птиці переважно

дотримуються близьких за фізіологічним станом і розвитком груп птиці, то майже не вивчена доцільність групування птиці при комплектованні міткових батарей для курей-несучок молодками відкаліброваними за ознаками живої маси і промірів тулуба.

Дослідження виконані в птахорадгоспі "Ольгівський" Бериславського району Херсонської області.

Матеріалом досліджень стали групи птиці, сформовані в змішані і рівновагові угруповання. З цією метою, виходячи з принципів стабілізуючого відбору, було сформовано три групи птиці в рівновагових угрупованнях (відповідно M^- , M^0 і M^+), а також чотири групи у таких комбінаціях $M^- M^0$, $M^- M^+$ і $M^0 M^+$.

Контролем була взята група птиці, що не розподілена на класи (нерозсортовані). До класу M^0 відносили особин, що мали живу масу в межах $X \pm 0,67 \delta$, відповідно з більш низькою масою до класу M^- і з вищою від вказаної межі – до класу M^+ . Результати досліджень представлені в таблиці. Як видно із наведених даних найбільш висока несучість курей незалежно від класу розподілу спостерігається при розміщенні птиці в верхньому ярусі кліткових батарей.

Це зумовлено більшої інтенсивності освітлення птиці в цьому ярусі. Найбільш висока яєчна продуктивність отримана в класі M^- (3 ярус) – 218,33 штук яєць, а також в класі M^+ – 202,34 штук яєць.

Але при цьому відмічена значна різниця в продуктивності птиці розміщеної в середньому і нижньому ярусах кліткових батарей.

Таблиця 1- Яєчна продуктивність птиці різних класів розподілу за живою масою

Класи розподілу	Ярус в батареї	Несучість на середню несучку
M^-	верхній	218,33
	середній	171,35
	нижній	174,30
M^0	верхній	175,15
	середній	178,15
	нижній	174,31
M^+	верхній	202,34
	середній	169,25
	нижній	174,41
$M^- 0$	середній	158,03
$M^0 +$	середній	172,74
$M^- +$	середній	151,88

При цьому найменші відмінності в рівні яєчної продуктивності виявлені в класі М°, де несучість була близькою незалежно від ярусу батареї.

Одержані дані вказують на актуальність вивчення питань вирощування птиці в різних поєднаннях класів розподілу за живою масою, ці питання мають також важливе теоретичне значення для розробки прийомів використання нових популяційних підходів для розробки гнучких систем виробництва продукції тваринництва.

УДК 636.5. 082.2

ПОКАЗНИК НАПРУГИ РОСТУ ЯК КРИТЕРІЙ РАННЬОЇ ОЦІНКИ ПРОДУКТИВНОСТІ ПТИЦІ

Н.П.ПРОКОПЕНКО, аспірант, Херсонський ДАУ

Сучасний стан розвитку птахівництва характеризується залученням до селекційної роботи ряду нових прийомів, що дозволяють виявити генетичний потенціал птиці в ранньому віці, що відкриває нові можливості підвищення продуктивних і технологічних якостей та має значну економічну ефективність. Певна частина цих розробок, зокрема, використання показника напруги росту, заснована на визначенні особливостей і відмінностей індивідуального розвитку птиці в початковий період онтогенезу.

Показник напруги росту (НР) враховує як інтенсивність формування, так і енергію росту (тобто рівень середньодобових приростів).

З метою визначення показника напруги росту кожної особини проведено індивідуальну інкубацію яєць у спеціальних селекційних лотках; мічення добового молодняка надало можливість простежити його наступний розвиток. Показник напруги росту визначали за формулою:

$$НР = (\Delta t + 1) \cdot СП, \text{ де}$$

Δt – інтенсивність формування птиці в суміжні вікові періоди (в добовому, 2-х та 4-х тижневому віці);

СП – середньодобовий приріст за період перших чотирьох тижнів життя. Інтенсивність формування визначали за методикою Ю.К.Свечина (1989), як зниження відносної швидкості росту з віком:

$$\Delta t = \frac{W_2 - W_0}{0,5(W_2 + W_0)} - \frac{W_4 - W_2}{0,5(W_4 + W_2)}, \text{ де}$$

W_0, W_2, W_4 – жива маса курчати відповідно в добовому, 2-х та 4-х тижневому віці. Виявлені особини з різним рівнем розвитку про-